

דרכי חכמה נשגבים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמאלי תליט"א
אסת חנר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
כניהו טמאלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נהר שלום" תככ"ץ

פרשת בהר בחוקותי התשובה

בצפייה לגאולה

בפרשתנו פרשת בהר, מובא הפסוק לגבי אדם מישראל שנמכר בגלל שלא היה לו כסף, ועליו כתוב "אחרי נמכר גאלה תהיה לו, או דדו או בן דדו יגאלנו".

דרשו על כך חכמינו ז"ל, אפילו שנמכרנו לעבדים תחת מלכות הרשעה אפילו הכי אחד מאחיו יגאלנו את ישראל, ומי הם, או דדו אותיות דוד, או בן דודו. משיח בן דוד יגאל אותנו.

זאת אומרת שעל אף שאנחנו בגלות כל כך הרבה שנים, מכל מקום אין להתייאש, כי ישועתו כהרף עין, ולכן כתוב אחרי נמכר גאולה תהיה לו. אפילו שנמכרנו לעבדים תחת מלכות הרשעה אפ"ה אחד מאחיו יגאלנו את ישראל, ומי הם, או דדו אותיות דוד, או בן דודו. משיח בן דוד יגאל אותנו, או משאר בשרו שהוא אליהו הנביא שאר בשרינו ומשפחתנו יבשר לנו שיבוא הגואל, כמו שכתוב בזוהר הקדוש פנחס הוא אליהו. או השיגה ידו ונגאל. דהיינו על ידי שנחזור בתשובה יקרב השם יתברך ביאת גואלינו ויפרוק שכינתא מגלותא, כמו שכתוב למעני למעני אעשה בית ישראל, אמן.

בגמ' סנהדרין (צ"ח) נחלקו מי יהיה המשיח לעתיד לבא. לפי דעה אחת דוד המלך בעצמו יהיה המשיח. ולפי דעה אחרת בנו של דוד המלך יהיה המשיח. והנה "דודו" האמור בפסוק חסר ו'. והיינו אותיות "דדו" - הן אותיות דוד. וזהו שרמז הפסוק "או דדו" - או דוד המלך, או "בן דדו" - או בן דוד המלך - הוא "יגאלנו" - לעתיד לבוא.

בתהלים אומר דוד המלך על הגאולה שתהיה לעתיד לבוא "שובה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב".

מה הכוונה בכך שהגאולה תבוא "כאפיקים בנגב"?

בנגב, לא יורד גשם. ואילו בהרי יהודה יורד גשם, ואט אט הוא מתחיל לזרום בתוך אפיקי הנחלים. יהודי יושב בנגב ואינו רואה כלום, נראה לו שהכל יבש, ולפתע פתאום, בבת אחת, מגיע השטפון הגדול!

כך, בצורה כזו, יבוא משיח, בפתאומיות, וזו בקשתנו: "שובה ה' את שביתנו כאפיקים בנגב".

רבי חיים מוולוז'ין היה גאון גדול, ידוע ומפורסם, והוא ממחיש במילים באומרו: הבה ואצייר לכם כיצד יבוא המשיח...

נכנס אני בסתם יום של חול מן הישיבה לביתי. השעה היא שעת בוקר לאחר תפילת שחרית. הרבנית שואלת אותי: "חיים, רצונך בפת שחרית מיד עכשיו?" ואני משיב לה: "רלקה (כך היה שמה), עדיין שעורי של היום אינו מוכן, לא אוכל עד אשר אעיין קצת בסוגיא שאני צריך ללמד היום בישיבה". טוב,

אשרת
חילי
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

חיים" היא אומרת לי. "יהא כך. עד שאתה תכין את שעורך, אגש לשוק לקנות משהו, בינתיים אשאיר את הרוטב על הכירה. שים נא לב, חיים, שלא ישרף. אנא, שים לב, הרי מכירה אני אותך שאתה שוכח הכל כשאתה מעיין בסוגיא".

הרבנית יוצאת לשוק ואני פותח ספר ומתחיל לעיין בסוגיא שלפני. פתאום אני מרגיש כי השמש התחילה להאיר באור גדול יותר פי - כמה ממה שהאירה עד עתה, איזו בהירות! פתאום אני שומע כיצד הצפורים על העצים שבגינה פוצחות פיהן במנגינה חדשה, מרנינה, כובשת לבבות, והנה אני שומע קול רחש עולה מן הרחוב. אני מושיט ראשי בעד החלון ואני רואה את אלי הסנדלר רץ בבהלה. "מה קרה, אלי, מה קרה לאור השמש? מנין נגינת הצפורים המקסימה? מה קרה לעצים שהתחילו מלבלבים לפתע בניצה חדשה, מה קרה?". "מה, אינך יודע רבי?" נותן בי הסנדלר את עיניו, "הרי משיח בא!".

מיד רץ אני לארון להוציא מלבוש של שבת שלי כדי להתעטף בו ולצאת לקראת המלך המשיח. מוציא אני את המלבוש והנה, אוויה חסר בו כפתור. במוצאי שבת נשר הכפתור וכשאמרתי לרבנית לתופרו, אמרה לי: "מה אתה מאיץ בי? הרי לא תשתמש בלבוש עד לערב שבת". ועכשיו, צריך אני ללכת לקבל פני המלך המשיח ובמלבוש שלי שני כפתורים במקום שלושה! עד שאני עומד וזן עם עצמי מה לעשות, האם להתעטף בקפוטה הפגומה או לא להתעטף בה ואני תוהה אם אפשר לצאת לקראת המלך המשיח בבגד של חול, והנה באה במרוצה הרבנית, כולה נושמת-נושפת! "גוואלד, חיים, איפה היית? הנה הרוטב שעל האש נשרף!" "פתיה", אני אומר לה, "מה לך ולרוטב שנשרף? מהרי והתעטפי בשמלת השבת שלך וצאי לקבל את פני המשיח!"

כך זה יראה: "כאפיקים בנגב", לפתע פתאום! "פתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים"

בימים אלו אנו מתכוונות והולכות לקראת חג השבועות, ימי ספירת העומר הולכים ואוזלים, חג מתן תורה הולך וקרב, והצפייה בליבנו תמידית שהמשיח בכל רגע יגיע, בכל עת שיבוא אחכה לו, כי לישועתך קיוונו וציפינו כל היום, מלבד המצוה לצפות לביאת המשיח ולהמתין לגאולה, יש תקוה ושמחה שהקב"ה טמן בלב כל יהודי, כי הגאולה ודאי תבוא, ומתפללים שתבוא במהרה וברחמים מרובים.

יה"ר שנזכה יחד לביאת המשיח לראות עין בעין את מלך משיח בן דוד, בזכות הצדיקים כרבי שמעון בר יוחאי שמעתירים ועומדים בתפילה עלינו ועל כלל ישראל. במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

רבינו מרדכי שרעבי היה רגיל להתפלל כל סדר התפילה עד תפילת שמונה עשרה בביתו, והיה שומע את הקדישים דרך חלונות ביתו שהיו סמוכים לבית המדרש, הוא היה נכנס לבית המדרש רק כשהיה אומר החזן 'תהילות לאל עליון', וכאשר השליח ציבור היה מתעכב בכוונות ומתאחר מלומר 'תהילות לאל עליון' היה רבינו מתהלך בדביקות בחצר בית הכנסת וממתין עד שיגיע השליח ציבור ל'תהלות'.

סיבת הנהגה זו היתה כדי שלא להטריח את המתפללים לעמוד ולקום בפניו, והיה רוצה שיעמדו לכבוד השכינה באמרם 'תהילות לאל עליון' ואז היה נכנס ועומד במקומו הקבוע ברדת ובחרדת קודש, לעמוד להתפלל לפני ה'.

כיסוני בצק במילוי גבינה מלוחה וחמאה

המצרכים לבצק:

- 1 ק"ג קמח
- 2 כפות (שטוחות) שמרים יבשים
- כף סוכר
- לערבב את הקמח השמרים והסוכר
- ואח"כ להוסיף:
- כף וחצי מלח
- 1 גיל קטן
- 1/3 כוס שמן
- 1/2 ליטר חלב
- 50 גרם חמאה מומסת

המצרכים למילוי:

- 1 חבילת גבינה מלוחה קשה
- 1 חבילת חמאה.

אופן ההכנה:

כלל: בכל בצק שמרים רצוי להניח את המלח בתחתית הקערה באמצע, ולאחר מכן לשפוך את הקמח, ואח"כ השמרים הסוכר והמים ולבסוף את השמן. ערבבי הבצק טוב טוב, כסי בניילון והתפיחי שעה.

ליצור עיגולים ולמעוך, להניח באמצע קובית 2.5 ס"מ גבינה מלוחה ו- 2.5 ס"מ קובית חמאה, ואח"כ לקפל את הבצק לחצי עיגול ולהדק מסביב עם האצבעות, להניח ניר אפיה על תבנית ולמלאות את התבנית ולהניח מעל הכל ניר אפיה ולאפות על 200 מעלות בערך 10-20 דק'.

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום